

finde Medhold hos mange, at Landkredsje, som ere vidtstrakte, paa ingen Maade skulde staa tilbage for Købstadkredsje eller godt befolkede Egne, og det er dog virkelig Tilfældet, naar man f. Eks. ser paa den Kreds, som jeg har den Ære at repræsentere. Thi jeg er overbevist om, at den har den Udstrækning, som nylig blev omtalt, nemlig omkring ved de 20 Kvadratmil. Denne Valgkreds omfatter i alt 32 Sogne, og enhver kan derfor tænke sig, at der er langt til Valgstedet fra flere Sider og Yderkanter i Kredsen. Fra Skive er der $6\frac{1}{2}$ Mil, dersom man vil tage med Jærnbanen, og der er Sogne i min Valgkreds, som ligge lige klos op til Skive By. Og ude fra et andet Hjørne, nemlig det største Sogn, Haderup, som er det næstførste her i Landet, have de indtil 5 Mil ind til Valgstedet. Der er ingen Forholdsregler taget i den Henseende over for Holstebro Kredsen, skønt den dog har flere Indbyggere end Aalborg Kredsen, fra hvilken man har taget nogle Sogne og lagt hen til Nabol kredsen. Det ser jo lidt underligt ud, sammenholdt med, at i Aalborg Kredsen, hvor Bælgerne næsten allesammen bo i Byen, men hvortil der dog hører Landsogne, at disse Sogne ere tagne fra og blive lagte ud til et Par Nabol kredse. Vige saa gaar det i Randers Kreds, der omtrent har samme Bælgerantal som Holstebro kredsen. Jeg kan ikke se, at den Men, der er maalt med her, kan være retfærdig, og det vil den vistnok heller næppe komme til at blive, enten man tog to eller flere Kredse med. Jeg kan ikke se andet, end at vi maa til den Ordning, som ønskedes af Folketinget forhen, og jeg haaber ogsaa, at Folketinget fremdeles vil staa med dette og give Loven en saadan Affattelse, naar den igen forlader Tinget, hvad jeg haaber ikke skal vare ret længe.

Buff: Som det er bemærket af næsten alle de Talere, som have haft Ordet i Dag, er denne Sag jo en gammel Bekendt; vi der have haft den Ære at sidde her nogle Aar, vide, at den er forelagt flere Gange. Jeg maa tilstaa, naar jeg ser paa det Resultat, man er kommen til i Landstinget, og hører de Udtalelser, som den ærede Indenrigsminister kom med, at det er rigtigt, at man kan høre meget, inden Dreene gaa af en. For os, der have haft Beslighed til at færdes ude i Befolkningen til politiske Møder, da Kampens Bølger gik højt, var det et af disse rigtige brave Nummere, som Højremændene havde i deres Kasse, at vi skulde have Grundlovens § 32 opfyldt. Naar vi drog til Felts mod dem med Hen-

syn til Grundlovens § 25 og § 49, fik vi altid det Svar, at vi skulde ikke tale højt om Opfyldelsen af Grundlovens Bestemmelser; saa længe vi ikke havde opfyldt Grundlovens § 32, saa længe vare vi lige saa store Grundlovsbrydere som Provisorierne. Jeg siger, at det er ganske mærkeligt, at vi nu se, at det høje Landsting har vedtaget et Lovforslag, som paa ingen mulig Maade, efter et almindeligt sundt Bægmandsbegreb, opfylder Grundlovens § 32, og at vi nu maa høre den ærede Minister, netop med den Motivering, han kom med til os her nede i Folketinget, sige, at han vil slutte sig til dette Forslag og anbefale os at stemme for det. Hvad sagde den ærede Minister? Det var for mig meget interessant at høre; jeg var meget spændt paa at høre hans Motivering, og jeg maa tilstaa, at det interesserede mig meget at høre den Motivering, den ærede Minister gav. Jeg kan ikke citere ham ordret, men jeg kan saa ongefær gengive den virkelige Mening af, hvad han sagde — det er jo ikke godt at give det ordret, da der er gaaet nogen Tid, og flere Talere have haft Ordet — Meningen var som saa, at ganske vist havde Regeringen forelagt et Lovforslag om Folketingsvalgkredsens Fordeling, gaaende ud paa, at der skulde være 137 Valgkredse. Det havde man gjort i 1891; men, sagde Ministeren, det var ikke just Meningen, at Ministeriet vilde fastholde det; det var egentlig slet ikke Meningen, det i 1891; de kunde godt noget helt andet. Men Altså er, at Ministeriet ikke blot i 1891 er kommet med et saadant Forslag, men ogsaa i 1893 kom det med et lignende. Nu siger jeg: Hvad skal man nu tro? Naar et Ministerium kommer med et Forslag i 1891, og det kommer med det samme Forslag i 1893, er jeg da ikke moralsk forpligtet til at tro, at det er Ministeriets Mening at ville have dette Forslag? Jeg kan ikke forstaa det anderledes. Derfor siger jeg, at det forbaufede mig at høre den ærede Minister her i Dag forklare os, at det egentlig slet ikke var Meningen, at Ministeriet vilde have 137 Valgkredse; det kunde godt nøjes med kun at saa 8 ny. Naar der altsaa er talt saa højt og saa hødt fra Ministeriets Side om det urimelige og urigtige i, at vi have en Grundlovsparagraf som § 32, og at man ikke faar den opfyldt, saa forbaufet det mig, hvad den ærede Minister i Dag har oplyst os om, at, hvis vi her vedtage det Forslag, som er kommet fra Landstinget, vil der endnu være Folketingskredsje med 27,000 Indbyggere. (Afbrydelse). Ja, saa er det da ikke mig, der har taget for meget;